

Ma 26. nezelu po swětej tšchojosczi.

Přchawny a smilny budniš řchogo swěta, nicht namožo twom
jomu buženiu hubegnusch, togodla řchi ponižne přchobym: ty řschel
mě hupřhawisch a na mno gnadne poglednuřch, gaž ja raš přched
twojim budnym stolom budu ře řjawisch dejasch. Medaj mě pla-
řchesh to zařchne řklowo: „žijřcho přchejž wotemno, wy řlezynate!
Amen.

Tomu žklowekoju jo hustawjone raš humřesh;
potom pař ten řud (Ebr. 9, 27). Přched ten řamy
řud hordujo řuždy žklowel juž we řwojej řinerschi wolany;
přcheto gaž ten žklowel humřo, ga řgonijo won, řař ře
žhwil jo (Sir. 11, 28), a jogo řinertny žen jo jogo řudny
žen. Takemu řudoju groni ře teke ten předřdužy a wo-
řebny řud, dořulaž won tomu welikemu řudu předřžo, řotarž
na řudnem dnu bužo řaržany. Ten předřdužy řud ře řestaňo nad
řchylnymi žklowekami ř rasom, daniž řjawne; ale nad jadnym
řa drugim, a potajmne we tej duřchy togo žkloweka. Togodla
řu te stare gronili: žklowel, řaž ty wěřisch, řař ty ře teke
žhwisch; řařž ty ře žhwisch, řař ty humřosch; řařž ty hu-
řosch, řař ty jěžosch; řařž ty jěžosch, řař ty wostaňosch do
wřcheje niimernořczi! Wono pař jo teke řuždemu žklowekoju
hustawjone, na řudnem dnu přched Řristuřowym řudnym
stolom ře řjawisch. A wot togo žomy něto groniřch.

Ev. Matth. 25, 31—46.

Gaž pař togo žkloweka řyn přchisch bužo we řwojej řřchaw-
nořczi, a řchylne te řwěte janžele ř nim, řegdy řužo won řejžesh
na řole řwojeje řřchawnořczi;